

SCHRIFTMEDITATIE

"En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen."

Mattheüs 28:20.

Daar staan de elf discipelen op een berg in Galilea. De opgestane Heere en Zaligmaker is er ook bij. Buiten en zonder Hem zijn de bergen alleen maar obstakels. Je weet niet hoe je er op en er af moet komen.

Jezus geeft Zijn jongeren bevelen. Ze moeten onderwijzen...dopen...leren.

Hoe moeten ze dat doen? Ze staan er zo "zielig" bij. Een beetje verlegen-- een beetje twijfelachtig-- een beetje slap.

Ja, Jezus heeft gezegd dat Hij alle macht heeft in hemel en op aarde. Maar mogen die arme profiteurs er ook een beetje van profiteren? Kunnen deze mensen met een boodschap gestuurd worden?

Laten we wat dichterbij komen...Hoe moet er gepreekt worden? Hoe moeten jullie en ik er door? Waar zijn de dienaars en behulpzels in het Koninkrijk? Ook de vaders en moeders, thuis en daarbuiten, krachtens het ambt aller gelovigen? Kunnen we het aan? Hebben we een boodschap?

Kom er eens even bij, dáár, op die berg in Galilea. Je zou toch van ellende in elkaar zakken? We staan daar als blote, bange, lege messen. Het vreemde vuur gaat langzaam uit..grootelijks gebrek aan brandstof. Het smeult nog zo'n beetje na. Rookwolken prikken de ogen dicht. Moedeloos..krachteloos..geesteloos..biddeeloos..dankeloos. We wilden zo graag "meedoen" met de Heere Jezus. We zagen zo graag resultaten. We konden zo ernstig doen.. 't Was zo'n prettig leven achter de toonbank van onze godsdienstige warwinkel. Maar hier, op die berg in Galilea, zakt je de moed in de schoenen. Al je stukken vallen aan stukken.

Daar staan we dan. In onszelf gekeerd. Aandachtig schouwende in ons stervende vuur.

Aan het einde van de weg welke ik met de Heere gehouden heb. Kom, Petrus, begin nu eens. Wie van de broeders neemt het woord?

Stil maar...het hoeft al niet meer. Onze grote leraar neemt het woord: "En ziet". Wat? Nee, kijk niet naar binnen. Wakker worden. Aandacht wordt gevraagd. Hebben we dan geen aandacht? O, jawel...we hebben vreselijk veel aandacht voor onszelf. In de achterliggende tijd is wel duidelijk geworden dat we het land geen behoudenis aandeden. We hebben niet dan wind ge-
baard.

Arme ik...wat moeten we toch beginnen??

"En ziet", zegt onze Koning..IK...

Kijk, mannen...daar staat Hij. Hij zegt: IK BEN. Dood was Hij, en Hij is weer levend geworden. Hij werd neergelegd in het stof...maar Hij is opgestaan.

Vijanden zeiden: 't Is afgelopen. De Herder is dood en de schapen zijn gevlucht. Vrienden zeiden: Ik zal geenszins geloven. Toch staat Hij hier op de berg.

HIJ IS. HIJ LEEFT. IK BEN.

Heilig licht straalt uit Zijn ogen. Toe mensen, laat dat smeulende vuurtje nou maar even met rust.

ZIET HEM. DAT is de zaak. HIJ. Wij liepen vast: Ik ken Hem niet. Onze weg met Hem liep dood. Maar Hij liep de dood tegemoet in een eindeloos donker. Nu staat Hij hier..op de berg.. in Galilea..duister land...schaduw van de dood. Hij staat er boven. Hij kijkt er op neer. Hij is Overwinnaar. Nog meer: IK BEN MET U-
LIEDEN. MET ULIEDEN..Wie is er met mij?

Vraag liever wie en wat tegen mij is. Ik en de hele meute zijn tegen mij. 't Kan waar wezen.. maar Hij zegt: IK ben met ulieden. Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?

Op de achtergrond hoor ik de stem van een dienst-
maagd: Waarlijk, gij waart ook met Hem; ook uw spraak maakt u openbaar.

Mens, ik weet niet wat je zegt. Hij zegt: Ik ben met u. Op Mij kun je aan. Jullie zijn Mijn erfenis. Mijn Vader heeft jullie aan Mij ge-

geven. Nu zeg Ik het u: Ik ben met u. Met mij??
Kan dat? Als ik op mezelf zie... Hij zegt: Zie
op Mij. Ik ben TOCH met u, in nood en dood..
leven en sterven.. voorspoed en tegenspoed.
Ja, Maar als de dagen van ellende er zijn..da-
gen vol pijn en radeloosheid...dagen van twij-
fel..sterfdagen..

Hij zegt: IK BEN DESONDANKS MET U.

Maar als ik het niet meer weet? Dat komt er
niet op aan. Hij draagt Zijn spelende huilende
ondeugende kinderen in Zijn armen. Laat ik los?
HIJ NIET. Weet ik het niet meer? HIJ WEET HET.
Ben ik m'n geloof kwijt? HIJ BLIJFT DEZEELFDE.
Ben ik ontrouw? HIJ BLIJFT GETROUW. AL DE DAGEN.
Ons leven is een handbreed. Kort van duur. Da-
gen kunnen lang duren. De last van de dag kan
zwaarder wegen dan de last van jaren. Toch
worden het "dagen" genoemd.

Onze dagen vergaan gelijk enen rook
en ons leven is niet dan een wind.

Wij gaan op als een bloeme en verdwijnen zo ook,
wanneer dat de dood komt die 't al verslindt...

De mens komt ter wereld als een vreemd gast,
hij begint te sterven als hij wordt geboren
Gelijk 't webbe eens wevers, als 't lichaam wast,
worden zijn dagen vast afgeschoren.

Het gaat alles voorbij. Dagen van leven en da-
gen van dood spoeden heen. Er zit "vaart" in.
't Gaat op de voleinding der wereld aan. Als
de laatste van de "grote schare" zal geboren
zijn, komt de voleinding. Hij, Jezus, zal er
een eind aan maken. Gods raad, in en met deze
wereld zal vol worden. Dan komt Hij op de wol-
ken des hemels.

Maar heden is er de troost van Zijn blijven
met ons tot de voleinding der wereld. Met Zijn
Godheid, genade, Geest en majesteit wijkt Hij
nimmer van Zijn duurgekochte gemeente. Straks
komt Hij als de Zoon des mensen, zichtbaar, op
de wolken des hemels. Aller oog zal Hem zien.

Weest mij genadig, Jezus zoet,
door Uw zweet en door Uw bloed

en wilt mij niet verdomen
als ik ten oordeel zal komen..

Zo staan we dan verlegen op de berg...of ver-
slagen er onder..hoe dan ook. Maar als een
regenboog welft zich de belofte van de Zalig-
maker boven Zijn gemeente.

Ik denk aan de woorden van Jonker: "Waarom
heeft Hij ons aangenomen, doet Hij 't elke dag
en elk ogenblik opnieuw, ons opnemen uit al
onze vloek en al onze schuld, al onze jammer,
al onze onmacht? Opdat Hij zichzelf in ons
verheerlijke. En Zijn verheerlijking in ons
sluit in, onze verheerlijking in Hem. Ook al
hebben wij de indruk, dat 't eer op verdoeme-
nis schijnt uit te lopen. En al ons gewankel
en geweën, al onze benauwdheden en stervens-
angsten, zijn ze er niet om aan die verheer-
lijking mee te werken, louter barensweëen? Hij
zou eerst Zichzelf moeten opgeven, voordat Hij
ons opgeeft. Eeuwig onmogelijk, dat Hij ons als
eigendom van Zijn eigen Zoon in de steek laat,
ook maar één ogenblik"..

Heere, wie zal er van Jakob blijven staan? Hij
bewaart in de kracht Gods door het geloof tot
de zaligheid. Welaan, zwarte bruid..Hij is met
u, eeuwig en altoos. Hij is met u in alle ver-
driet.

Gaat dan heen, en indien Hij het u geeft: eet
uw brood met vreugde, en drink uw wijn van
goeder harte, want God heeft alrede een behagen
aan uw werken..

De Herder is er bij. Zijn waarheid kan niet
vernietigd worden. Hoog rijst ze op boven al
uw wegen.

AMEN.. 't Zal waar en zeker zijn. Niet omdat
wij zo zeker zijn. AMEN..Omdat Hij niet liegen
kan. Hij is ons AMEN..GETROUW en WAARACHTIG.
IMMANUEL.

Mijn siel waerom sinckst u neder?

Waerom bist du dus beswaert?

Wacgt op God, ick sal eens weder

Maken sijnen lof vermaert.

Sijnen heyl is over groot:

Hij is die in allen noot

'Taengesicht my sal verklaren,

Mijn God, die sal my bewaren.

Ps.42:7 (Marnix)

D.C.O.